

VESTITORUL CREȘTIN

Organul Comunității Baptiste Române Nr. 2, București

APARE ODATA PE LUNA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Str. Păunașul Cădriilor, 79
BUCUREȘTI, VI

ABONAMENTUL :		
Pe un an lei	60	
Pe 6 luni lei	30	
. In străinătate dublu		

BCU Cluj University Library Cluj

Dr. Balthasar Hubmaier

10 Martie 1528

ADEVARUL ESTE NEMURITOR!

Cunoști pe Domnul ?

Intrebarea aceasta pare a fi de prisos pentru creștini. Dacă cercetăm felul cum ei cunosc pe Domnul, constatăm că au o cunoaștere greșită. Faptul că Ap. Pavel vorbește de cunoașterea Domnului, are o mare însemnătate mai cu seamă când faceam legătură cu întâmplarea în care el a cunoscut pe Domnul.

Cuprins de un zel deosebit pentru legea strămoșească, pornise la prigonirea primilor creștini.

În drum spre Damasc deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ și a auzit un glas care zicea: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?“ „Cine ești Tu, Doamne?“ a răspuns el. Sunt Isus pe care-L prigonești“.

Din acel moment Ap. Pavel a socotit toate lucrurile cari pentru el erau câștigiuri, ca o pierdere, ca a unui gunoi, față de prețul nespus de mare al *cunoașterii* lui Cristos Isus. (Filip. 3, 7-8.)

Sfânta Scriptură, atât Vechiul Testament cât și Noul Testament ne înfățișează persoane cari *n'au cunoscut* pe Domnul. Unii dintre aceștia sunt Hofni și Fineas fiii lui Eli, preotul din Silo. (1 Samuel 2, 12). Despre ei, se găsește scris: „*Fii lui Eli nu cunoșteau pe Domnul*“.

Care era purtarea acestor oameni? Când venea că'e un Israelit să aducă jertfe, fie de mulțumire fie de ispășire, fii lui Eli luau mai întâi pentru ei, partea cea mai bună. Ceva mai mult, ei desfrânau chiar la intrarea locului Sfânt. Tatăl lor era vinovat pentru că îngăduia aceasta, fără să ia măsuri de îndreptare. *Fii lui Eli au murit. Dar fii lui Eli mai trăesc încă.* Observați-i numai bine și-i veți cunoaște, de oarece au o purtare asemănătoare. Fii lui Eli, din timpul nostru sunt dornici de *întâietate*. Doresc a fi „predicatori“ sau măcar „președinte“ — sună mai frumos — și refuză funcțiunea de „ușier“ în adunare. Fii lui Eli de atunci furau ce se cuvenea Domnului. La fel fac și cei de azi. Anume cum? În felul arătat de profetul Maleachi 3, 8, unde scrie: „Se cade ca un om să înșele pe Dumnezeu?“.

Desfrânarea duhovnicească astăzi se înfățișează sub forma asemănării celor credincioși cu lumea, când cineva iubește lucrurile din lume, împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, care le osândește. Faptul este cu atât mai grav cu cât aceasta se

petrece chiar în Casa Domnului, și este tolerat de bătrâni.

Vechiul Testament ne arată și pe Samuel, ca pe când era copil nu *cunoștea* încă pe Domnul. Vom trece însă la Noul Testament care ne prezintă mai multe exemple. Evang. după Marcu cap. 6. 45—49, descrie cum apostolii n'au cunoscut e Domnul, ce venea pe valuri spre corabia lor, în timpul unei furtuni. Tocmai ucenicii cari umblau zilnic cu Domnul, nu l-au recunoscut!

Fratele meu, și astăzi Domnul se apropie de noi, uneori, în chip neobișnuit. Cazurile cele mai cunoscute sunt cu prilejul unei boli. Unii pe patul de suferință au întâlnit pe Domnul și s'au pocăit, iar credincioșii în astfel de împrejurări, au simțit pe Dumnezeu mai aproape de ei. Când întreaga ființă ți-e sguduită de suferință, nu-ți pierde cumpătul, fii atent: *Domnul se apropie de tine*. Când te afli singur, fără Isus, și totul îți stă împotriva, nu-ți pierde cumpătul, fii atent: *Domnul te pune la încercare*.

Nu numai în cazuri de boală, Domnul nu este recunoscut și în deplină sănătate. Sunt credincioși, pocăiți, de multă vreme, vin la adunare regulat, cunosc Biblia, totuși ei umblă fără să-și dea seama că au pe Isus de însoțitor, așa cum n'au știut cei doi ucenici cari mergeau spre Emaus. (Luca 24) Ei erau sub impresia celor petrecute cu prilejul răstignirii de aceea, probabil, nu l-au observat. Astăzi sunt puțini, foarte puțini aceia cari discută chestiuni duhovnicești.

Oameni ce nu cunosc pe Domnul!

Deaceea mulți apucă pe căi laturalnice. Nu-și dau seama că Domnul îi însoțește, desigur numai atât timp cât se află pe drumul bun. Un tânăr a fost invitat odată de un prieten al lui, să intre la un cinematograf. Tânărul a refuzat. Fiind întrebat pentru ce refuză, a răspuns: Nu pot intra, nu sunt singur! Dar cine nu te lasă? Domnul Isus, care mă însoțește; dacă eu voiu intra, El va rămâne afară, și eu nu pot să mă duc undeva unde Isus nu vrea să mă însoțească.

Dintre toți Evangheliștii, singurul care a scris mai mult despre cunoașterea lui Isus de către ai Săi și necunoașterea Lui de către lume a fost Evanghelistul Ioan.

În cap. 10 v. 1—6 al Evangheliei sale, arată cum oile *cunosc* glasul păstorului, și nu merg deloc după un strein pentru că nu cunosc glasul streinilor.

Acest fapt a fost verificat de un călător american, în trecere prin Palestina. Și-a schimbat hainele cu ale unui păstor și s'a așezat în fruntea turmei. Nici-o oare nu l-a urmat. După aceea a trecut păstorul adevărat, îmbrăcat în hainele streinului. Le-a vorbit oilor, după cum obișnuia, și spre uimirea călătorului strein, oile s'au *luat* pe urma păstorului.

Isus, este Păstorul cel Bun. El ne vorbește prin Sfânta Scriptură: „Iubiți-vă unii pe alții, ferivi-vă de aluatul fariseilor, neprihănirea voastră să întrecă pe a cărturarilor și a fariseilor...

Acei cari li cunosc glasul, urmează în totul ce spune El. Există o legătură între Evanghelia și Epistolele Apostolului Ioan. Astfel la 1 Ioan Cap. 2, 4, scrie: „**Cine zice: „Il cunosc” și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el**“.

Vedem dar, că este de o însemnătate deosebită cunoașterea lui Isus, adevăr de care a fost pătruns Ap. Pavel când a scris: „**Și mă rog ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui**... Efes. 1. 17:

BCU-Cluj / Central University Library Cluj

PIEDECI IN CALEA CATRE CRISTOS

Orice suflet câștigat pentru Cristos, este o pierdere pentru stăpânitorul acestei lumi” (Ioan 14. 39; 16. 11). Așa dar este lămurit, că Satana întrebnițează toate mijloacele posibile ca să împiedice pe un suflet de a găsi mântuirea și pacea sufletească. Voiu arăta cinci piedici însemnate pe care Satana le pune în calea către Cristos.

1. Satana spune :

„Poți să te pocăiești în ceasul cel din urmă al vieții, adică în clipa morții. Gustă mai întâi plăcerile acestei vieți!“.

Dumnezeu spune :

„Nu te fâli cu ziua de mâine, căci nu ști ce poate aduce o zi“.
(Prov. 27. 1).

„Bucură-te tinere, în tinerețea ta fiil cu inima veselă cât ești tânăr umbli pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată. (Ecl. 11. 9).

„Nebunule! Chiar în noaptea aceasta (ți se va cere sufletul înapoi. (Luca 12. 20).

„Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii“ (2 Corinteni 6 2).

„Astăzi dacă auzi vocea Lui, nu-ți împietri inima“. (Evrei 3. 7).

Cine poate ști când și va bătea ora morții și dacă atunci va mai avea timp ca să mai poată chema numele Domnului?

2. Satana spune :

„Tu ești bogat, ai toate din belșug și nu-ți trebuie mântuire“, (Ap. 3. 17).

Dumnezeu spune :

„Ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol“. (Ap. 3. 17).

„Și ce ar folosi omului să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?“ (Mat. 16. 26).

Nu stă scris în scripturi „iubește pe Dumnezeu“ ?

Dumnezeu este „iubirea“ (1 Ioan 4. 8). Dumnezeu este deasemenea „lumină“ (1 Ioan 1. 5). Sfânt (1 Petru 1. 15-19) și un foc mistuitor (Evrei 12. 29). Dumnezeu nu poate răbda păcatul; altminteri nu mai trebuia să moară Ișus. (Evrei 2. 3).

Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu se lasă batjocorit“ „ce seamănă omul aceia va secera“. „Cine seamănă în firea pământescă va secera din firea pământescă putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața vecinică“ (Gal. 6, 7-8)

„Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului Celui viu“ (Evrei 10. 31).

3. Satana spune :

„Păcatul tău este prea mare ca să ți se poată ierta“ (Geneza 4. 13)

Dumnezeu spune :

„Veniți să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele roșii cum este cărmăzul se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână“ (Isaia 1. 18).

„... dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo s'a înmulțit și harul mai mult, (Rom. 5. 20).

„Sângele lui Ișus. Cristos ne curățește de orice păcat“ (1 Ioan 1. 7)

Și păcatele cele mai mici se iartă; și păcatele cele mai mari se pot ierta.

4. Satana spune :

„Tu trebuie să aștepti mai întâi acel simțământ când ai să poți crede, că ești mântuit. Tu ești prea rece și nesimțitor. Privește cât de radioși sunt creștinii.

Dumnezeu spune :

„Căci El este pacea noastră“ (Efes. 2. 14; Col. 1. 20). „El este Domnul păcii“ (2. Tes. 3. 16).

O pace întemelată pe sentiment este o pace falsă. Noi să nu fim creștini de sentiment.

„Și dragostea nu stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre (1 Ioan 4. 10).

5. *Satana spune :*

„Fil înțelept: Tu știi încă de pe timpul când urmași la școală că Isus a murit pentru tine, cunoștința aceasta îți este deajuns. Nu trebuie să îți prea evlavios”.

Dumnezeu spune :

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă (Mat. 11. 28).

„Pe cine vine la Mine nu-l voi isgoni afară” (Mat. 6. 37).

„Dă-mi fiule inima ta” (Prov. 23. 26).

Drumul către dragostea Tatălui conduce prin Golgota. Spre cruce pornesc multe drumuri. Duhul lui Dumnezeu nu lucrează în același chip cu sufletele oamenilor. După cum nu există pe pământ două caractere complet egale, tot așa nu există două întoarceri (pocăinți) complet la fel. În exterior fiecare lucrare Divină este deosebită de altele, așa 'de telurite ca viața însăși. Înăuntru însă are același rezultat :

„PACEA”

„Este pace cu Dumnezeu” (Rom. 5. 1) de la Dumnezeu (Filip. 4.7; Colos. 3. 15) și în Dumnezeu (Ioan 16. 33). Primul fruct al credinței este *pacea*; al doilea *ascultarea*; al treilea *predarea desăvârșită* în credința Domnului nostru.

PACATE MICI

„Desigur” zici tu păcatul trebuie să-și primească răsplata și pentru mulți dintre ei condamnarea este bine meritată, însă eu nu aparțin acestei categorii, nu sunt vițios, și de păcate mici nu mă pot învinovăți.

Nu au păcatele mici același rezultat rău ca și cele mari? O mică picătură de otravă, es'e tot așa de ucigătoare ca și o sticlă plină. Un pui de leu are aceeași sete de sânge ca și un leu mare. În fiecare păcat este ceva rău care întinează pe om. Un proverb german spune: Ein-

mal ist keimmal (odată nu conțenează). Aceasta es'e o adevărată minciună. *Odată este și rămâne odată.*

Un mic furtișag este deopotrivă cu un furt propriu zis. Există în genere păcate mici? Sunt într'adevăr mici, ca să le numim așa? Se poate ca aceia ce noi socotim nevinovați, Dumnezeu să socotească strigător la cer. Diavolului alb este mai primejdios decât cel negru, sunt păcate pe cari noi le numim mici dar sunt mai grave decât noi le credem.

Un fu'g de zăpadă care s'ă pe piscul munților, este de mică însemnatat, dar când sunt în mare cantitate și formează o avalanșă, poate pustii un sat întreg. O mică scântee pe care un călător o lasă să cadă într'o câmpie cu ierburi uscate, căreia el nu-i dă importanță, totuși este în stare să prefacă totul într'o mare de foc. Nu ne arată aceste mici exemple ceia ce poate face un păcat mic? Drumurile spre vițuri, închisori și ocne nu pornesc dela păcate mici? În lanțul păcatului totdeauna fiecare verigă mare atârnă de una mai mică până când lanțul păcatului se îngreunează în așa fel, încât ne atrage în prăpastia pierzării. Iuda a iubit argintul, prin aceasta a devenit nesimțitor față de înștiințările Domnului și nu s'a înspăimântat mai târziu de a-L trăda pe Isus și a sfârșit cu sinuciderea.

Acel tânăr care începe cu un pahar de vin sfârșește ca un beiv. Căderea unei fecioare începe cu neglijența față de Cuvântul Domnului și sfârșește pe calea desfrânării.

Păcatele mici sunt piticii cari deschid poarta sufletului, unei întregi armate dușmane. O mică spărtură făcută de un băețel la un stăvilar, face loc mai întâi unei picături, apoi spărtura măririndu-se, face loc unui puternic curent de apă.

Păcatele mici pricinuesc pagube mari. „Vulpile cele mici“ zice Solomon (Cânt. Cânt. 2. 15) „strică toată via“, Și păcatele mici, cum sunt gândurile lumești și purtarea ușuratică pustiesc grădina inimei. Lăcustele sunt niște mici insecte cari distrug recolte întregi. Un mic oblon face o cameră întunecoasă iar un păcat mic întunecă inima. O mică picătura de esență de oțet poate acri o sticlă plină cu apă, iar un păcat mic poate să întristeze alungând bucuria. Un mic gunoi intrat în ochi ne face să lacrimăm, iar un mic păcat pricinuește multă durere sufltească. O singură mușcătură de șarpe veninos are ca urmare moartea, un păcat desmierdat omoară sufletul. Sunt păcate asemenea bărnei și asemenea paiului, însă și acele asemănătoare paiului sunt dăunătoare.

Păcatele mici sunt adesea pedepsite cu asprime. Adam pentru o neascultare a trebuit să părăsească paradisul și să-și agonisească hrana cu multă osteneală. Femea lui Lot a privit înapoi spre orașul pierzării înpotriva poruncii Ingerului și a fost prefăcută într'un stâlp de sare. Poporul Israelit a murmurat și a fost pedepsit cu șerpi înfocați.

Moise a lovit o stâncă în loc să-i vorbească și din această cauză nu i s'a permis să

între în Canaan. Anania și Safira au spus numai un neadevăr și au fost scoși morți din casă.

Este de ajuns un păcat mic ca să fim condamnați. Oare fariseii evlavioși nu erau tot așa de pierduți ca și vameșii păcătoși?

La Matei 25 dela v. 31 în jos ne sunt arătate unele lucruri mici cari atrag după sine condamnarea. Acelora cari nu l-au dat să mănânce, L-au îmbrăcat, Judecătorul le va spune: „plecați dela Mine bleșemați! or. Să nu credeți că numai acei ce hulesc numele lui Dumnezeu, bețivii, ucigașii merg la pierzare: ci și păcatele așa zise mici

între în aceeaș pedeapsă. După cum rugina distruge recol e întregi de grâu tot așa și păcatele mici aduc moarte vecinică pentru un suflet.

După cum micile vietăți numite corali, formează adevărate insule cari sunt în stare să scufundă vapoare, tot așa și păcatele mici pot deveni adevărate stânci de cari sufletele noastre se isbesc cauzându-ne pierzarea.

Deaceia și păcatele mici și cele mari trebuesc să le aducem la picioarele lui Isus și suspinând să-L rugăm: „Isuse iartă-mi păcatele, deasemeni și pe cele ascunse“.

SOARELE LUI JEAN

„Ah! cât este de plictisitor, această ploaie nu se va mai opri niciodată? A plouat toată ziua ca și când ar fi turnat cu găleata“.

Jean suspină gândindu-se cu regret la jocul cu amicii lui și la tot ceia ce ei au putut face pe dealurile de nisip de lângă casa lor. Câte momente ferice a petrecut acolo; dar astăzi totul era stricat.

„Ei bine!“ Spuse sora sa Ana aruncându-i o privire răutăcioasă asupra lucrului lui, „eu îți voi da o idee; să facem un soare aici!“ „Să facem un soare aici? Suspină Jean. „Dar eu nu sunt nici inventator, nici savant, sau altceva asemănător acestora.

„Cum așa putea eu să fac un soare?

„Aceasta este foarte simplu“, spuse Ana. Și mai ales când timpul este așa de întunecos; de ce n'am înveseli puțin pe mama, pe mătușa sau pe Nelu“.

„Ai dreptate“ spuse Jean și înfățișarea posomorâtă de pe fața lui se transformă într'un surâs, leși în grabă afară din cameră entuziasmat de această nouă idee.

„La urma urmei de ce să nu încerc“ își zise el. „Dar cred că este bine să văd mai întâi pe mama“.

Mama era foarte ocupată, ca de obicei; era într'adevăr indispusă. „Totul merge rău“ spuse ea. Focul era aproape stins, prăjitura se arsesese în cuptor și Nelu, copilul cel mai mic scotea strigăte ascuțite:

„Lasă mămico nu-i nimic“, zise

Jean. „Eu vreau să te ajut“. Incepu îndată să caute bucăți de lemn, așa că în câteva minute focul se aprinsese și cazanul începu a fierbe.

Timpul părea a se fi luminat și ploaia începu să stea.

Înainte de a eși, Jean își aruncă o privire prin bucătărie. Era într'adevăr puțin mai veselă ca înainte, iar mama lui cânta încet un cântec așteptând ora ceaiului. Jean plecă la mătușa lui.

Mătușa Jeana era așezată într'un colț lângă sobă când Jean bătu la ușă. „Intră spuseea“. „Voi fi fericită să văd pe cineva“.

Jean intră. Fața îi era luminată de un surâs. „Ce bine“ spuse mătușa, iată un prilej de a te vedea, tu „ești ca o rază de soare.“ „Este așa precum spui mătușe, eu încerc să fac puțin soare în această după amiază așa de posomorâtă“.

„Aș putea să te servesc cu ceva“? „Foarte frumos din partea ta Jean. Doream pe cineva care să mi citească ceva“.

Jean se așeză la stânga mătușei și luă cărțile preferate de ea.

Jean a fost îndată tot așa de atras în lectură ca și mătușa. După ce termină lectura, mai puse câteva lemne pe foc, apoi bătrâna doamnă îi ceru să cânte ceva.

Jean începu să cânte cu toată inima una din cântările învățate la Școala Duminecală.

„Îți mulțumesc scumpul meu nepot“, spuse mătușa, „tu ai adus într'adevăr puțin soare în viața mea“.

Jean merse după aceasta să facă o vizită D-rei Dill care locuia într-o mansardă pe care mama lui o închiriasse pentru câțiva lei pe săptămână.

D-ra Dill nu putea să lucreze din pricină că era suferindă, fiindu-i greu să urce și să coboare

scara pentru ași procura cele necesare traiului.

„Pot să intru“? Întrebă Jean cu o voce binevoitoare.

„Sigur“, răspunse D-ra Dill care avea o inimă bună.

Jean intră și o găsi pe un scaun gândindu-se la un mijlor de ași potoli durerile de cap.

Când Jean o întrebă de starea sănătății ea îi răspunse:

„Află că îmi merge mai bine, însă capul îmi provoacă dureri mari, iar picioarele nu-mi permit să merg, tusea m'a mai lăsat, slavă Domnului, Aș dori o ceașcă cu ceai dar nu pot să mămișc de pe scaun“.

Jean nu răspunse nimic. Așeză imediat ceaiul pe foc și începu să prepare ceaiul. Îl turnă apoi în ceașcă, tăe o bucată de pâine, o unse cu unt, merse apoi să aducă o bucată de cozonac de la mama lui. Când totul a fost gata, le așeză pe o tavă și le duse D-rei Dill, căceia îi făcu mare plăcere și nu știa cum să i mulțumească pentru bunătatea lui.

Când scobori scara, Jean privi pe fereastră. Soarele strălucea în toată splendoarea și casa era scăldată în razele lui. „Această după amiază a trecut foarte repede“, își zise Jean intrând în sufragerie.

Mama lui tocmai turna ceaiul în cești. Când Jean se așeză la masă unde îi era locul, mama îi spuse: „Unchiul Ioan a telefonat și a spus că va veni la noi să te ia la plimbare cu automobilul său“.

Ochii lui Jean străluceau de bucurie. „Ce ocazie minunată“, spuse el frecându-și mâinile.

În automobilul unchiului Ioan, Jean se simțea fericit și era foarte vesel că a putut să fie o rază de soare pentru alții.

Tr. VALENTINA TANASE

Material pentru întrunirile tineretului

TRADUCERI DE
LIVIU MUNTEANU și IONEL BRANEA

Teme biblice.

INVINGĂTORI INVINȘI

- SAMSON -

I. O viață în putere și succes.

1. Fără tărie trupească deosebită (Jud. 16. 6).
2. Prin lucrarea Duhului (Jud. 13. 25).
3. Tăria era în credință (Evrei 11. 32).
4. În înfrânare (Jud. 16. 17).
5. În împărțășie cu Dumnezeu.

II. Un învingător invins fără putere și succes.

1. Neascultarea, primul pas spre decădere. A luat femei dintre Filistenii.
2. Necedința în administrarea darurilor sale.
3. Uitarea consacrării sale.
4. Este orbit și nu știe că Dumnezeu l-a părăsit
5. Ce putem învăța din decăderea lui Samson?

CAI SIGURE SPRE SARACIE

1. Dacă nu dăm nimic Lui Dumnezeu în schimbul binecuvântărilor primite de la El.
2. Dacă ne închipuim că alții sunt obligați a se îngriji de noi.
3. Dacă nu ținem socoteala cheltuielilor noastre.
4. Dacă suntem lesne încrezători și dorim să ne îmbogățim prin afaceri și mijloace necinstite.
5. Dacă avem ca regulă în viață: întâi petrecerea și apoi munca.
6. Dacă permitem să se abuzeze de ospitalitatea și jertfele noastre.
7. Dacă încercăm să facem celace alții cer de la noi fără să chibzuim dacă într-adevăr oele cerute le putem împlini.
8. Dacă lăsăm lucrul de azi pe mâine.
9. Dacă împrumutăm cu ușurință, fiind în același timp datori.
10. Dacă cheltuim mai mult decât câștigăm.

O INTREITA BIRUINȚA

Biruință asupra păcatului. Ramani 6. 14.

Biruință asupra lui Satan. 1 Timotei 2. 14.

Biruință asupra lumii. 1 Ioan 5. 4.

Ilustrațiuni.

PARINȚI, LUAȚI AMINTE

Tatăl era un om cinstit și credincios lui Isus, dar era foarte ocupat așa că în fiecare Duminică lipsea de la adunare. Soția lui se ducea regulat și adesea lua și copii.

Intr-o Duminică după plecarea soției, tatăl se așază pe un fotoliu și își citea ziarul. În acel moment auzi pe cei doi copii ai lui vorbind în camera alăturată. Cel mai mic întreba pe cel mai mare: „Când vei crește mare vei merge la adunare ca mama sau vei sta acasă ca tata?” Nu, îi răspunse celălalt, nu fac nici

una nici alta, ci mă voiu distra cum voiu ști mai bine. Tatăl simți o săgeată trecându-i prin inimă, și în minte-avu priveliștea viitorului, atunci când fii lui vor merge pe căile păcatului, numai din pricină că el dădea un exemplu rău prin acela că nu se duce la adunare și nu se îngrijește serios de educația sufletească a copiilor săi. Din acel moment se hotărî să nu mai stea acasă Duminica, ci să meargă la adunare împreună cu copii.

DESARMAT

Intr'un mic orașel se țineau întruniri de evanghelizare. Vorbitorul arăta cu vorbe tăioase flagelul păcatului. Unii se rușinau plecându-și capul în fața adevărului lui Dumnezeu, alții dimpotrivă stăteau cu frunțile în sus.

În fundul sălii la fereastră, era prezent deasemenea și muncitorul M. care era conducătorul acelor cari voiau să strice liniștea ascultătorilor. Înarmat cu pietre, stătea împreună cu tovarășii lui în fața ferestrei adunării. La comanda lui, trebuiau ca totii să înceapă bombardamentul cu pietre.

Deodată brațele îi căzu în jos și strigă tare: „Este adevărat, este adevărat, eu sunt un păcătos!”.

Insoțitorii lui, credeau că a înbunit.

Dar el striga mereu: „Sunt un păcătos!”

După aceea stătu la ușa sălei, se duse cu lacrimi în ochi la vorbitor și îl întrebă: „De unde mă cunoașteți? De-a ai spus tot ceea ce eu am furat. Este adevărat: „Sunt un hoț, un păcătos, un desfrânat!” Stând pe genunchi plângea întocmai ca un copil.

Nu mai auzea pe vorbitor ce

spunea, ci zicea mereu: „Sunt un păcătos, un hăt, un desfrănat.

Repede după toate acestea — așa de repede cum aruncase pietrele afară, se ridică de jos și zise triumfător: „Acum știu, acum știu, pen- truce a murit Isus!”

Rugăciunea lui a fost ascultată.

Deatunci înaintea urmă regulat la adunare. Dușmanul care stătuse până

atunci afară la fereastră cu pietre gata de a face rău, era deacum mântuit. Toți prietenii cari îl cunoșteau își băteau joc de el. El a rămas însă totdeauna un credincios statornic.

În toate zilele și-a condus viața ca un adevărat copil al lui Dumnezeu. *Brațul Domnului este destul de tare ca să îmblânzească pe cei mai răi oameni.*

UN RASPUNS POTRIVIT

Un tânăr necredincios, își bătea bătea joc de copiii lui Dumnezeu ori de câte ori avea prilejul. Odată venind în vizită la o familie, găsi pe un vestitor al Evangheliei. După obiceiul său, pentru a-l lua în răs, l-a întrebat: „Nu-i așa, domnule pocăit, este curios că hai-

nele prorocului Ilie n'au ars, în timp ce a fost răptit în carul de foc?

Credinciosul însă i-a răspuns: Da, este ceva curios, însă eu cunosc o întâmplare și mai curioasă: Când măgarul lui Balalam a început să vorbească fără să fie întrebat,

BOGATUL CEL LACOM

*Fiindcă mulți din lăcomie,
Aleargă după bogăție,
Pentru toți acești Isus
Această pildă a spus:*

*Unui bogat renumit,
Tarina mult i-a rodit,
Iar bogatul se gândea,
Și așa planul își făcea.*

*Hambarele vechi le stric
Și mai mult să le ridc,
Iar bogățiile mele
Le voi aduna în ele.*

*Bani mult deoparte voi pune
Iar sufletului meu voi spune:
Suflete te înveselește
Din belșug de-acum trăește.*

*Dar Dumnezeu i-a vorbit:
Omule nesocotit,
Până mâine dimineață
Nu mai vei fi în viață*

*Căci chiar în această noapte
Sufletu-ți va fi luat de moarte,
Și la ce ți-a folosit
Dacă te-ai îmbogățit?*

*Deci cât timp în viață ești
Caută să te îmbogățești
În fapte bune mereu
Că sunt plăcute lui Dumnezeu.*

CHEMARE

- G L O S A -

Vino azi când ești chemat,
Isus vrea să-ți dea iertare.
Nu vrei tu să fii salvat?
O! n'ai vrea să fi tu oare?

Ascultă-l, chemarea lină,
Cât de mult dorește El.
Un păcătos ca să vină,
Mântuit să fie 'n El.

Inima ta, te silește
Să se nască ea de sus,
Unde Dumnezeu domnește
Sus în ceruri cu Isus.

Vaet jale și-orice chin
Răutate și păcat
Ele 's șterse pe deplin
Ai iertare, ești salvat.

Să te lupti apoi într'una
Ast drum sfânt să îl păzești
Te roagă întotdeauna,
Evanghelia s'o vestești.

Mai cu răvnă apoi lucrează
În a Domnului grădina.
Nu te indoi, sperează
Toate bune au să vină.

Uităte mereu 'nainte
Înspre locul de calvar,
Ai în cuget și în minte:
Sus pe cruce ai tu har

Către cer să-ți fie calea
Asta fie gândul tău:
„Pe pământ rămâne jalea
E doar negură și rău“

Te silește 'ntotdeauna
Inima s'o ții curată
Nu uita în viață una:
Ești un om fără de pată.

O! n'ai vrea să vii tu oare?
Vino azi când ești chemat!
Isus vrea să-ți dea iertare
Nu vrei tu să fi salvat?

EUGENIA POPP

STRANGERA RAODELOR

Am publicat în numărul trecut al revistei noastre, rezultatul pe care l-a dat serbarea „Serișului“, dată de Soc. femeilor din Comunitatea noastră din str. Ștefan Ciobanu 16-18.

Ne bucură faptul că același sistem de a ajuta Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, al pușculițelor, a fost adoptat și de alte societăți asemănătoare.

Societatea femeilor denumită „LIDIA“, din Biserica afiliată din Com. Marele Voevod Mihaiu I, de sub conducerea soriei Blanca Manolescu, a dat în ziua de 3 Martie a. c., o frumoasă serbare numită „Strângerea roadelor“.

S'a strâns dela 15 surori în timp de 3 luni suma de lei 2301.

Programul serbării a fost destul de bogat și variat constând din: Cuvântări, poezii, soluri, duette, coruri și orchestră de mandoline.

Cu tot timpul nefavorabil, totuși au participat la această serbare în număr destul de mare frați, surori și vizitatori.

Programul serbării a fost condus de fratele Ionel Topa, păstorul bisericii.

Prindem prilejul cu această ocazie, a recomanda tuturor Soc. femeilor din Comunitatea noastră; acest sistem, al pușculițelor unde fiecare soră, în fiecare zi poate pune câte puțin pentru Domnul.

Lecțiunile Scoalei Duminicale

Traduceri de L. MUNTEANU

Duminică 4 Martie 1934

Slăbănogul din Betesda

LECȚIA: Ioan 5. 2—16.

Cuv. de aur: „*lată te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești ca să nu ți se întâmple ceva mai rău*”. Ioan 5. 14.

Explicațiuni.

Betsda, înseamnă Casa Harului. Acesta era numele unui lac aflat la miez-noapte de Ierusalim.

Poarta oilor. Ierusalimul era înconjurat cu ziduri, din loc în loc se aflau turnuri și porți, care se închideau seara. (Neemia 4. 1—32; Cap. 12. 39).

Sărbătoarea Iudeilor, de care amintesc v. 2, nu era alta decât Purimul, (Esteră 9. 21) ce se serbează în Martie. Paștele a urmat după aceasta. (Ioan 6. 4).

Invățămintele.

Casa Harului. În Ierusalim, unde se afla Templul în care se țineau slujbe pompoase nu se îngărmădeau cei doritori de tămăduire, ci la Betesda. — Acolo a venit însuși Isus. Suferințele pricinuite de viețuirea în păcate nu se tămăducesc decât acolo unde se predică Evanghelia lui Isus. Adunările sunt *Case ale Harului*.

Starea slăbănogului. Se afla în apropierea apei tămăduitoare și totuși nevindecat. Fînd slăbănog nu se putea mișca singur, fără ajutorul cuiva.

Sufletele doritoare de mântuire trebuesc călăuzite, sprijinite prin îndrumări biblice și rugăciuni. Filip Evanghelistul a călăuzit pe vistiernicul Etiopian. Fapt. 8. 31.

Pe când Isus se afla odată în Capernaum niste oameni l-au adus un slăbănog, pe care l-a tămăduit. (Marcu 2. 1—4). Elevii să bage de seamă, ca în ziua înfățișării în fața lui Isus, să nu li se aducă învinuiri că nu au ajutat pe cei păcătoși să găsească mântuire.

Efectele păcatului. Este bine cunoscut

că o viață necumpănită sdruncină sănătatea. Păcatul are însă un rezultat rău și asupra sufletului. Acel ce trăiește în păcate, de ori ce fel ar fi ele, este nefericit. Unii gustă amărăciunea păcatului mai curând, alții mai târziu, iar toți în ziua judecării. Feriți-vă de păcătuire.

Lucrarea credinței. Prin porunca pe care Isus a dat-o slăbănogului i-a pus la încercare credința. Tămăduirea este un fruct al credinței.

Aplicațiuni personale.

1. Ajutăm noi pe alții să găsească mântuirea?
2. Mulțumim lui Dumnezeu pentru sănătatea noastră?
3. Vă feriți voi de păcatulre?

Duminică 11 Martie 1934

Înmulțirea pâinilor

LECȚIA: Ioan 6. 1—16.

Cuvânt de aur: „*Isus le-a zis: Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată*”. Ioan 6. 35.

Explicațiuni.

Marea Tiberiadei. Marea cunoscută de Iudei sub numele de Marea Galileii, era lacul Genezaret.

Numele de Marea Tiberiadei, l-a luat dela cetatea cu același nume zidită de Irod Antipa, în cinstea împăratului roman Tiberiu.

Valoarea dinarilor. Filip a spus că avea 200 dinari (monedă grecească) în valoare actuală de 6000 lei.

Pâinile de orz, erau hrana poporului sărac. Prima înmulțire a pâinilor, a făcut-o Elisei. (2 Împărați 4. 43).

Invățămintele.

Leneși la Invățătură. Ucenicii au stat tot timpul cu Invățătorul lor. Au văzut o des-

cuire minunată, cum a făcut apa în vin, și cu toate acestea mai puneă întrebarea cu ce să hrănească mulțimea.

Lenți la învățătură sunt și azi foarte mulți. Ei învață din Duminică în Duminică multe lucruri cu privire la Împărăția lui Dumnezeu, totuși, în anumite împrejurări dau dovada că nu mai știu ce au învățat.

Pentruce urmăm pe Isus. Mulți îl urmează pe Isus din interes, alți din dorința de a afla mântuire.

Maria Iones, o tânără fată, a făcut un drum lung până la o localitate undese găsea Biblia.

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu”

„Lucrați pentru hrana neperitoare. (Ioan 6. 26).

În lucru pentru Domnul. Iată un băeșel care a dat darul său săracăcios (pâini de orz) care au fost binecuvântate încât s'au săturat aproape 5000 de oameni.

Isus se folosește și de cei mici și de darurile lor mici. Nimeni să nu aștepte până poate face mult. Să nu fie nimeni ca Filip care ar fi vrut cu mulțimea să se împărștie în căutarea hrănci, ci să fie ca Andrei, care a căutat totuși ceva.

O lecție de economie. Isus a spus ca să se strângă ce a rămas, dând o frumoasă lecție de economie.

Isus se îngrijește de ai săi. Domnul, pe când se afia în pustiu a refuzat să și procure pâine, însă pentru mulțimea flămândă s'a îngrijit.

Isus este pâinea vieții, și nu lasă pe cel neprăhănit să sufere foame. (Prov. 10. 3; Ps. 37. 25).

Vechiul Testament ne arată cum Dumnezeu a dat mâna poporului în pustiu, (Ex. 16. 11—18). cum a fost hrănit Iie (1 Mărași 17. 2—6) și cum s'a îngrijit de femela din Sarepta Sidonului.

O privire în viitor. Biblia spune că atunci când vom fi lângă Isus, nimănui nu-i va mai fi foame. Apoc. 7. 16—17.

Aplicațiuni personale.

1. Aduceți voi darurile voastre la Isus?
2. Umblați voi după darurile duhovnicești?

Duminică 18 Martie 1934

„Voi nu vreți să vă duceți?”

LECȚIA : Ioan 6. 66—71.

Cuvânt de aur: „Tu ai cuvintele vieții vecinice” (Ioan 6. 68).

Explicațiuni.

Simon Petru, fiul lui Iona, din Betsaida unde locuia împreună cu fratele său Andrei care l-a adus la Isus, era pescar de meserie, El purta numele de Simon (Ascultător) Domnul Isus i-a adăugat pe acela de Chifa (Stâncă), (grecește : Petru).

Iuda Iscarioteanul. Iuda (Evrește : Iehuda) înseamnă slăvit, lăudat. Era din localitatea Carlot, un oraș din Iudeia, aproape de Hebron. Iosua 15. 15.

Învățămintele.

Lepădarea de credință, se produce numai la acei ce sunt credincioși înmul pe dinafară, cei ce nu înțeleg vorbirea duhovnicească, la cei ce nu cred în Domnul, și la cei ce-l urmează din anumite interese pământești. Aceștia sunt asemenea sămânței căzută pe pământ pietros. (Matei 13. 5) Acei ce părăsesc pe Isus, dau dovada că n'au fost nici odată ai Lui. (1 Ioan 2. 19).

Isus nu respinge pe nimeni, dar nici nu reține cu sila pe nimeni. Cine însă se desparte de Isus, care este viața, se îndreaptă slgur spre pierzare.

Creștini falși. După cum există bant falși există și creștini falși. După cum monedele se cunosc după sunet, creștinii falși se cunosc după fapte.

Iuda a fost un apostol falș, prefăcut ba chiar era și hoț. În timp ce Petru a deus acea mărturisire frumoasă, Iuda amușise. Apostolul Pavel amintește de frați mincinoși. (2 Cor. 11. 16) adică falși. Elevii sunt ei credincioși cu adevărat sau nu? A se scoate în evidență sinceritatea și devotamentul lui Petru și făgărnicia lui Iuda.

Domnul cunoaște pe ai săi. Isus a cunoscut pe fiecare dintre Apostoli. El ne cunoaște pe fiecare dintre noi. Isus nu a ținut ascunsă starea rea a lui Iuda, dar nu l-a amintit numele. L-a numit drac pentru că avea unele însușiri diavolești : Făgărnice, planuri criminale; era hoț.

În timpul necredinței noastre și noi am fost la fel. Efes. 2. 2.

La cine să ne ducem? Noi rămănem lângă Isus, pentrucă El este singurul Mântuitor, arc cuvintele vieții vecinice, cuprlnse în Biblie, este singurul mijlocitor este singurul pe care trebur să-L urmăm. Ce va fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu? Rom. 8. 37—39.

Aplicațiuni personale.

1. Suntem noi credincioși adevărați sau falși?
2. Rămânem statornici în credință în orice împrejurare?
3. Cum mărturisim noi credința noastră?

Duminică 25 Martie 1931

Invierea lui Lazăr

LECȚIA: Ioan 11. 17—44.

Cuvânt de aur: „*Boala aceasta nu este spre moarte ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.*” Ioan 11. 4.

Explicațiuni.

Lazăr (forma grecească pentru numele ebraic Eleazar) înseamnă Dumnezeu ajutat.

Betania, înseamnă Casa curmalelor. Localitate situată la 3 Km. de Ierusalim. Ioan 11. 18 (1 stadiu egal cu 190 m). Astăzi poartă numele de el Azarieh, (forma arabă a numelui Lazăr): nu mai are decât vre-o 40 căsuțe sărăcăcioase și câteva dărâmături.

Invățăminte.

Un cuvânt de prisos. „Doamne, dacă, ai fi fost aici” Maria a pronunțat acest cuvânt v. 32. Și noi uneori, în rugăciunile noastre folosim acest cuvânt, când apelăm la bunăvoința Domnului, când „Cel ce lucrează în noi, poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi”. Efes 3. 20.

Isus nefinând seamă de obiceiuri. După Legea lui Moise cine se atingea de un

mort era necurat și trebuia să aducă jertfe pentru curățire. Isus n'a ținut seamă de aceste rânducii. El s'a apropiat de coșciugul tânărului din Nain, (Luca 7. 14) a vindecat leproșii șocoliți necurați (Mat. 8. 3) a stat de vorbă cu Samaritenii (Ioan 4. 20) stătea în mijlocul vameșilor și nu ținea distanța bătrânilor. Marcu 7. 1—9.

Nestatornicia în credință. v. 22. 27—29. Marta și-a exprimat prin unele cuvinte credința în Domnul, prin altele îndoiala. Petru, când a fost chemat de Domnul Isus să vină la El pe valurile mării, era să se înecdin pricina necredinței. Matei 14. 28—31.

Ioma, care era gata să moară pentru Isus (Ioan 11. 16), n'a crezut că Isus a înviat (Ioan 20. 25). Noi însă să învățăm să fim statornici în credință.

Conlucrarea cu Isus. Mântuitorul a dat viață în trupul neînsușit al lui Lazăr și a spus celorlalți să-i deslege fășiile în care era înfășurat.

Apostolul Pavel spune că noi suntem conlucrători cu Dumnezeu. (1 Cor. 3. 6—9). Isus aduce un suflet la o viață nouă, iar noi avem datoria să ajutăm pe acel suflet să „meargă” dându-i îndrumări duhovnicești, arătându-i diferitele texte biblice.

Versetul cel mai scurt din biblie este v. 35: *Isus plângea.*

Aplicațiuni personale.

1. Cum stăm noi cu credința: suntem îndoelnici, necredincioși sau statornici?
2. Luăm noi de exemplu pe Domnul Isus în ținerea învățăturilor Biblice?
3. Cu ce contribuim la sufletele ce-au întâlnit pe Isus, să poată umbla pe calea credinței?

Abonați și răspândiți

„VESTITORUL CREȘTIN”

Adresa Comunității: Str. Ștefan Ciobanu 16—18.

Gizant responsabil: L. MUNTEANU